

Lieto-yhtyeen seurassa

“sitten lietona kuin rannan haavat leikin, lemmin,
lauloin, tanhusin” Eino Leino

Musiikin koulutusohjelma
Musiikkipedagogi
Opinnäytetyö
Maria Sauros
2.12.09

TIIVISTELMÄSIVU

Koulutusohjelma Musiikin koulutusohjelma		Suuntautumisvaihtoehto Musiikkipedagogi	
Tekijä Maria Sauros			
Työn nimi Lieto-yhtyeen seurassa			
Työn ohjaaja/ohjaajat Kristiina Peltonen			
Työn laji Opinnäytetyö		Aika Marraskuu 2009	Numeroidut sivut + liitteiden sivut 28+5
TIIVISTELMÄ <p>Opinnäytetyön aiheena oli suunnitella ja järjestää kansanmusiikkikurssi Metropolia Ammattikorkeakoulun varhaisiän musiikkikasvattajiksi opiskeleville Lieto-yhtyeen johdolla. Tavoitteena oli antaa kokemus kansanmusiikkiyhteisöistä, kansantanssista ja -perinteestä.</p> <p>Kurssilla pyöri kolme tupaa, kanteletupa, soittotupa ja perinnetupa, joka sisälsi kansantansseja ja perinneleikkejä. Kurssilla oli myös mahdollisuus rakentaa pitkähuilu. Osallistujat saivat mukaansa tanssien ja leikkien ohjeet ja heille lähetettiin kurssin loppukonsertti mp3 tiedostona sähköpostissa.</p> <p>Samaan aikaan Lieto yhtyeellä oli paljon erilaisia esiintymisiä. Yhtyeellä olisi paljon annettavaa, mutta minkäänlaista esitettä yhtyeestä ei ole.</p> <p>Lopputuloksena opinnäytetyössä koottiin yhtyeen tietoja ja tehtiin yhtyeestä esite. Esitteen tekemistä olisi syytä harjoitella, ehkä jo musiikkiopistossa.</p>			
Teos/Esitys/Produktio Kansanmusapäivät Lieto-yhtyeen seurassa			
Säilytyspaikka Metropolia Ammattikorkeakoulu, kirjasto, Ruoholahti			
Avainsanat kansanmusiikki, kansantanssi, esite, kansanmusiikkikurssi			

Degree Programme in Classical Music		Specialisation Music Education
Author Maria Sauros		
Title Lieto Folk Music Band - Workshops and Band Biography		
Tutor Kristiina Peltonen		
Type of Work Final Project	Date November 2009	Number of pages + appendices 28+5
<p>The aim of this thesis was to plan and implement a folk music course for early childhood music education students at Metropolia University of Applied Studies.</p> <p>The folk music course was carried out with a Finnish folk music band called Lieto. The course consisted of three workshops: folk music workshop, kantele workshop, and folk dance and traditional games workshop. There was also a possibility to build an overtone flute. The participants were given a booklet with instructions for the dances and games and they were sent an mp3 recording of the final concert via e-mail.</p> <p>Lieto is a band that performs on a regular basis, but it did not have a band biography. In the course of this project the author wrote a biography for the band.</p> <p>Musician biographies are difficult to write. Music students should get more practice in writing them, maybe already when they are studying at music institutes.</p>		
Work / Performance / Project Folk music course		
Place of Storage Metropolia University of Applied Studies, Ruoholahti Library		
Keywords folk music, folk dance, band biography, workshop		

Sisältö

JOHDANTO	2
KANSANMUSIIKKI.....	4
Mitä on kansanmusiikki	4
Kansanmusiikin suosio Suomessa.....	5
Oma suhteeni kansanmusiikkiin	6
KANSANMUSIIKKIYHTYE LIETO	9
Liedon taustaa	9
Lieto opettaa.....	10
Kansanmusiikkipäivien suunnittelu	10
Kansanmusiikkipäivien toteutus	13
Lieto esiintyy ja säestää	15
Etsit Lietoa, - ei tietoa.....	20
Internet.....	21
Esite	23
POHDINTAA	25
LÄHTEET	27
LIITTEET	28

JOHDANTO

Tämän työn aihe lähti kansanmusiikkiyhtye Liedon pitämästä kansanmusiikkikurssista Metropolia Ammattikorkeakoulun varhaisiän musiikkikasvattajiksi opiskeleville. Samaan aikaan Lieto-yhtyeellä oli paljon muitakin esiintymistilaisuuksia, jotka saivat huomaamaan yhtyeen monipuolisuuden. Kuten elämässä usein, yksi asia johti toiseen. Tajusin, että yhtyeestä ei ole minkäänlaista esitettä. Millainen esite olisi aiheellista tehdä ja missä tulisi olla tietoa Lieto yhtyeestä? Kerran opettaja, aina opettaja- ilmiö käänsi katseeni oppilaisiini. Olisiko jo musiikkiopistossa syytä antaa kokemusta oppilaille esitteen tekemisestä yhtyeistään.

Tämän työn puitteissa käsittelen, miten Lieto-yhtyeen erilaiset puolet muotoutuvat esitteeksi. Lieto-yhtye sai alkunsa musiikkiopiston kansanmusiikkiryhmästä, mutta jatkaa omaa elämäänsä musiikkiopiston ulkopuolella. Musiikkiopisto-opiskeluun kuuluu perinteisesti yksityisopetus ja orkesterisoitto. Resursseja yhtyeopetukseen on klassisella puolella ymmärtääkseni vähän, mikä on sääli. Yhtyeitten perustaminen riippuu pitkälti opettajien aktiivisuudesta ja harrastuneisuudesta. Olen omassa opetustyössäni aktiivisesti tukenut oppilaita kamarimusiikkiryhmien kokoamiseen. Kollegojen kesken olemme kyselleet oppilailta keiden kanssa he haluaisivat soittaa, tai olemme ottaneet selville ketkä ovat kaveruksia keskenään sekä yksinkertaisesti koonneet yhtyeitä jotka joko soittimellisesti, taidollisesti, alueellisesti, ajallisesti tai vaikkapa iällisesti sopisivat yhteen. Yhtyeelle on kiva myös keksiä yhdessä nimi. Sekin luo yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Laki taiteen perusopetuksesta edellyttää musiikin opetusta annettavan siten, että se luo edellytyksiä musiikin elinikäiselle harrastamiselle ja edistää oppilaan luovuutta ja sosiaalisia taitoja. Myös työpaikkani Porvoonseudun musiikkiopiston ainekohtaisissa opetussuunnitelmissa korostetaan yhteissoittoa tärkeänä painopistealueena.

Tavoitteena on kannustaa elinikäiseen aktiiviseen orkesteri- ja yhtyesoittoon. Opiskelun tulisi antaa mahdollisuus perhettä ja muuta kasvuyhteisöä yhdistävään harrastukseen.

Puhutaan paljon oppilaan opastamisesta itseohjaavuuteen. Mielestäni musiikkiopistoissa itsenäiseen työskentelyyn ohjaaminen on vielä vähäistä verrattuna vaikkapa kouluun, jossa oppilaat tekevät monenlaisia ryhmäprojektitöitä ja esitelmiä. Sellainen kulttuuri on vielä musiikinopiskelussa vähäistä. Valmiit vihot, oppilasillat, materiaalit ja tutut kaavat saattavat toistua vuodesta toiseen.

Yhtyesoitto opettaa kykyä toimia ryhmän jäsenenä ja edellyttää vastuullisuutta ja sitoutumista annettuihin tehtäviin. Toivottavaa olisi että aktiivisuus ja oma-aloitteellisuus lisääntyisivät. Kuitenkin soiton harrastukseen tulevaisuudessa tai soittajan ammattiin kuuluu paljon muutakin. Harjoitteluaikojen sopimisten lisäksi harjoittelutilojen varaukset, esiintymisiin liittyvät sopimiset, yhteyshenkilönä toimiminen, konserttimainosten ja esitteiden tekeminen.

Musiikin opiskelu tukee lapsen ja nuoren kasvua sekä ohjaa itsenäiseen ja tavoitteelliseen työskentelyyn. Opiskelu antaa mahdollisuuden perhettä ja muuta kasvuyhteisöä yhdistävään harrastukseen. Opetus ohjaa oppilasta elinikäiseen musiikin harrastamiseen sekä antaa edellytykset musiikin ammattiopintoihin. Oppilas voi nauttia musiikin opiskelusta myönteisessä, avoimessa ja turvallisessa oppimisympäristössä.

(ote Porvoonseudun musiikkiopiston opetussuunnitelmasta)

KANSANMUSIIKKI

Mitä on kansanmusiikki

Kansanmusiikin määritelmä on vaikeasti rajattavissa. Etnomusikologi, suomalaisen kansanperinteen tutkija ja tallentaja, filosofian tohtori Erkki Ala-Könni on määritellyt kansanmusiikkia oppimistavan mukaan.

Kansanmusiikki syntyy laajojen ihmisryhmien sävelilmaisista, mitkä siirtyvät alkukantaisessa kulttuurissa sukupolvelta toiselle kuulomuistin varassa ilman sitovia kirjallisia esikuvia. Tekstit, nuottikuvat ja äänentoistovälineet helpottavat aineiston oppimista kehittyneemmissä yhteisöissä (Ala-Könni 1986,7.)

Anu Itäpelto (1999,8) toteaa, että ammattimusikkopiireissä kansanmusiikin yleispätevistä määritelmäryityksistä on luovuttu. Hän kehottaa rajojen sijasta tähyilemään musiikin rajattomia mahdollisuuksia. Joitakin asioita, jotka liittyvät olennaisesti kansanmusiikkiin ja tuovat esiin sen omimman luonteen on hänen mielestään mm.

- taustojen (historian ja kulttuurin) tuntemus, oman kielen ja musiikin hahmotustapojen välillä on vankka yhteys
- korvakuulolta opiskelu
- omasta päästä soittaminen
- melodian koristelutapojen hallinta
- rytmiiikan monimuotoisuus

Musiikin määrittely jakaa ihmisten mielipiteet. Kuitenkin sitä aina tehdään, vaikka se onkin usein aika mahdotonta. Kysyttäessä kansanmusiikin professori, säveltäjä, sovittaja, esiintyjä, tuottaja Heikki Laitiselta (2006) mitä on kansanmusiikki, hän vastaa että esimerkiksi kyllä se tiedetään mitä jazz ja taidemusiikki ovat, mutta joskus musiikinlajit lähenevät toisiaan niin että on vaikea sanoa mihin kategoriaan ne kuuluvat. Kun Magnus Lindberg kantaa rojua Finlandiatalon lavalle, se on klassista musiikkia ja kun Kimmo Pohjonen repii haitariaan efektilaitteen läpi hän on kansanmusiikko. Heikki Laitisen mielestä kaikessa musiikissa ydin on selkeä, mutta

reunoilla huttua. Hänen mukaansa kansanmusiikissa ydin on sitä mikä 10 000 ensimmäistä vuotta Suomessa oli ainoa musiikkia. Keski-ajalla alkoi tulla kirkkomusiikkia ja muukin musiikki alkoi monipuolistua. 1800-luvun lopussa kansakoulu ja valtava kulttuurin murros lopetti historiallisen kansanmusiikin. (Laitinen 2006.)

Kansanmusiikki on mielestäni nykyään valtavan monipuolista ja siihen kuuluu luomisen vapaus. Heikki Laitisen (2006) mukaan kansanmusiikkiin kuuluu omaehtoinen luovuus - kansanmuusikko säveltää soittaessaan ja soittaa säveltäessään. Myös tulkinta on tärkeää: vaikka kansanmuusikko soittaa toisen tekemää musiikkia, esityksen lopputulos voi olla hyvinkin erilainen kuin alkuperäinen kappale. Kansanmusiikki on persoonallista ja sitä piirrettä kaikki kansanmuusikot kunnioittavat (Itäpelto 1999, 8).

Kansanmusiikkiperinteen tärkeimpiä puolia on yhdessä tekeminen, yhdessä laulaminen, soittaminen ja tanssiminen. Kaikki tekee kaikkea, ei ole erikseen säveltäjiä, sanoittajia ja tanssijoita. (Laitinen 2006.)

Kansanmusiikin suosio Suomessa

Ensimmäinen kansanmusiikin suosion aalto Suomessa oli 1940-luvulla pelimanniyhtyeiden perustamisen myötä. Toinen aalto oli 1960-luvulla ja vuonna 1968 järjestettiin ensimmäiset Kaustisen kansanmusiikkijuhlat. Konsta Jylhä ja Purppuripelimannit olivat suosion huipulla kuten kansanmusiikkikin 1960 ja 1970 lukujen vaihteessa. Purppuripelimannit esiintyivät jopa Ruisrockissa vuonna 1970. Kolmas kansanmusiikin aalto alkoi 1980-luvulla, jolloin myös Sibelius-Akatemiassa alkoi kansanmusiikin opetus vuonna 1983. Heikki Laitisen (2006) mukaan ensimmäistä kertaa Länsi-Euroopassa, ensi kertaa maailmanhistoriassa, alettiin kouluttaa ammattimaisia kansanmuusikoita, joiden elämäntehtävä on miettiä suomalaisen kansanmusiikin kehittämistä. Tätä aaltoa edustavat JPP, Värttinä, Maria Kalaniemi, Timo Väänänen, Loituma ja Frigg.

Oma suhteeni kansanmusiikkiin

Perheessämme laulettiin paljon lauluja ja musisoimme yhdessä. Lauluja opin neljältä tädiltäni, vanhemmiltani, sisaruksiltani ja koulusta. Eräs tädeistäni oli jo eläkkeellä oleva kansakoulunopettaja, joka tunsikin kaikki mahdolliset laulut ja lisäksi hän oli myös klassisen musiikin harrastaja. Isäni oli sota-aikaan vapaaehtoisena nuorukaisena varusmiespalveluksessa Aunuksen radiossa, jossa vierailivat kaikki sen ajan tunnetuimmat viihdyttäjät ja taiteilijat. Häneltä kuulin tuon ajan ja ympäristön sävelmiä. Vanhempieni ei ollut mahdollista harrastaa musiikkia muuten kuin laulamalla ja kuuntelemalla. Varmasti sen vuoksi kaikki viisi sisarustani soittivat jotain soitinta.

Minun nuoruuteni musiikkiin kuuluivat monenlaiset laulut; vanhat koululaulut, leikkilaulut, kehtolaulut, virret, klassiset yksinlaulut, isänmaalliset sävelmät, sota-ajan mitä erilaisimmat renkutukset, klassinen musiikki sekä kaikkien minua ympäröivien hyvin eri-ikäisten ja monta eri sukupolvea edustavien ihmisten harrastama ja kuuntelema musiikki. Kaikki tämä on vaikuttanut siihen, että musiikillinen maailmankuvani on laaja.

Aikanaan aloitin viulunsoiton ja kun taidot antoivat periksi soitin perinteisen viuluohjelmiston lisäksi monenlaista musiikkia. Viulunsoittoharrastukseni johti viulunsoitonopettajan ammattiin. Olen toiminut viulun- ja alttoviulunopettajana musiikkiopistossa yli kaksikymmentä vuotta, antaen yksityis- ja ryhmäopetusta sekä toiminut yhtye- ja orkesterinjohtajana. Oppilaani ovat olleet noin neljästä kahteenkymmeneen vuoden ikäisiä.

Vaikka olen ollut lähes kaikkiruokainen musiikin suhteen, ei suomalainen kansanmusiikki lapsuudessani ja nuoruudessani ole kuulunut ruokalajeihini. Itse asiassa käänsin selkäni kaikkeen siihen liittyvään. Kuitenkin muiden maiden kansanmusiikki oli mielestäni kiinnostavaa ja arvostettavaa. Olen käynyt maailmanmusiikinfestivaaleilla ja ihailut afrikkalaista kuorolaulua, klezmermusiikkia, bluesia, kuubalaista sonia, Carlos Cardelin tangoa, irlantilaista, romanialaista ja bulgarialaista viulurevittelyä, jopa ruotsalaista kansanmusiikkia (joka on jo aika lähellä suomalaista) sekä kaikenlaista mikä on tuntunut alkuperäiseltä ja huumaavalta.

Varmaankin asiaan vaikutti nuoruudessani kuulemat ärsyttävät: "hei, onko viulu vaiennut", "missä sun kansallispuke on" kävellessäni kadulla viulukotelon kanssa. En pitänyt siitä että minua yhdistettiin pelimanneihin! Suuri kansanmusiikin nousu oli vallalla Suomessa tuohon aikaan Konsta Jylhän ja Purppuripelimannien johdolla. Konsta Jylhän tunnetuin sävellys Vaiennut viulu, soi siihen aikaan hyvin paljon radiossa ja televisiossa. Muistelen, että sitä laulettiin koulussakin. Vaikka itselläni ei ole varsinaista kansanmusiikkiperinnettä, en ajattele enää yhtä mustavalkoisesti. Olenhan laulanut ja soittanut lapsena paljonkin kansanlauluja, kuten Nuku nuku nurmilintu, Kis kis kippurahäntä, Lintu lensi oksalle, Kalliolle kukkulalle, Kanteleeni, Jos voisin laulaa kuin lintu voi, Pohjantähden alla ja listaa voisi jatkaa loputtomiin. Olen myös laulanut virsiä ja hengellisiä lauluja, jotka ovat periytyneet sukupolvelta toiselle ja ovat kansanmusiikkia. Soitto- ja laulutyylit vain on erilainen. Fraseeraaminen, soitannon poljento ja erilainen jousitekniikka tuo sen svengin mikä musiikista tekee kansanmusiikkia.

Kiinnostuin suomalaisesta kansanmusiikista vasta paljon myöhemmin. Osallistuin Sibelius Akatemian koulutuskeskuksen Mylläkkä 2000 jousipedagogiikan kehittämiskurssille 12.2.1999 - 2.4.2000. Kurssin sisältönä oli pedagogisten taitojen kehittäminen ja syventäminen, ammatillisten valmiuksien laajentaminen muusikkouden ja opettamisen kannalta, perehtyminen erityisesti suomalaiseen kansanmusiikkiin ja sen jousipedagogisiin sovelluksiin, sekä suomalaisen kansanmusiikkiperinteen, aineistojen ja tyylien tutkiminen ja nivominen omaan pedagogiseen työhön. Lisäksi työstimme omia kansanmusiikkisovituksia. Mauno Järvelä toimi koulutusohjelman johtajana lukuisten muiden kouluttajien ohella (LIITE 1).

Kevään 1999 alussa alkanut Mylläkkä vaikutti asenteeseeni ja kansanmusiikin soittotapaan ikään kuin huomaamatta. Tunnelma, melodioiden rikkaus ja jousenkäytön vivahteikkaus fraseerauksineen miellytti. Vaikka en ollut pitänyt kansanmusiikista aikaisemmin, kurssin aikana kansanmusiikki ilmiöineen teki minuun lähtemättömän vaikutuksen. Alun ymmällään olo vaihtui kurssin edetessä tietoisiin ajatuksiin kansanmusiikin arvosta ja arvostamisesta kulttuurissamme sekä sen monipuolisuudesta, spontaaniudesta ja käyttökelpoisuudesta jousisoitinopetuksessa. Mukaan tuli pedantin analyyttisyyden asemasta ilo soittaa sekä haasteet nuoteista irtautumiseen ja korvakuulolta oppimiseen.

Aloin pikkuhiljaa käyttää myös opetuksessa enemmän ja enemmän kansanmusiikkia sekä Timo Alakotilan sovitusosioista intoutuneena omia sävellyksiäni ja sovituksiani. Myös kollegoilleni on kansanmusiikki myötäni tullut tutuksi. Olen saanut olla mukana opettamassa Tekijä Esiin kansanmusiikkikursseilla Keravalla, jonne olen johdattanut opistoni oppilaita ja vanhempia.

KANSANMUSIIKKIYHTYE LIETO

”Niin lietona lehtojen helke soi.” Eino Leino

Liedon taustaa

Työpaikassani Porvoonseudun musiikkiopistossa aloitettiin vuonna 2000 kansanmusiikin opetus. Opiston kansanmusiikinopettaja Jarmo Romppanen kokosi oppilaista yhtyeitä ja soitti itse mukana. Menestyksekkäin näistä yhtyeistä oli Lieto-yhtye. Liedon ensilevy ”Paljasjaloin - Barfota” julkaistiin vuonna 2004. Levyllä kuullaan itäuusmaalaista kansanmusiikkiperinnettä, karjalaisia sävelmiä ja omia sävellyksiä. Yhtye toimi muuttumattomassa kokoonpanossa vuodesta 2002 vuoteen 2005. Vuonna 2005 osa oppilaista oli lähdössä omille teilleen ja osa jättämässä musiikkiopiston. Yhtye oli vaarassa hajota. Rehtorin ehdotuksesta yhtyeeseen liittyi opiston kansanmusiikista kiinnostuneita opettajia.

Lieto-yhtyeen perusti esiintyvä taiteilija, säveltäjä, sovittaja ja musiikin opettaja Jarmo Romppanen. Hän on ammattikansanmuusikko, jonka soittimia ovat mandoliini, mandola, kitara ja pitkähuilu. Hän myös laulaa ja toimii yhtyeen taiteellisena johtajana. Jo alkuperäiseen kokoonpanoon kuului myös Erja Askolin, joka tuli omien sanojensa mukaan yhtyeeseen laulamaan, mutta luokasta löytyi myös harmooni. Erja on kansantanssinopettaja ja pelimanni jo toisessa polvessa. Yhtyeessä hän soittaa harmoonia, laulaa ja on yhtyeen äitihahmo. Vuonna 2002 yhtyeeseen liittyivät musiikkiopiston oppilaat viulisti ja kanteleensoittaja Essi Olkanen ja Erjan tytär laulaja Erica Askolin.

Syksyllä 2005 yhtyeeseen liittyivät mukaan opiston toisesta kansanmusiikkiyhtyeestä haitarin soittaja Veikko Muikku sekä opiston opettajat viulisti Maria Sauros ja kontrabasisti ja laulaja Tiina Tolonen. Entisiä opiston oppilaita yhtyeessä oli nyt mukana 4 ja opettajia 3. Uudella kokoonpanolla yhtye aloitti ohjelmiston harjoittelun sekä esiintymisen eri tapahtumissa, omissa konserteissa ja tanssisäestyksen. Lieto oli mukana soittamassa Jarmo Romppasen soololevyllä ”Solmogen” 2007. Liedon uusin levy ”Taije” julkaistiin vuonna 2008. Levyllä kuullaan itäuusmaalaiseen perinteeseen

pohjautuvaa, taidolla ja tunteella esitettyä tämän päivän kansanmusiikkia. Mukana on kiperiä pelimannisoitteita ja valloittavia lauluja, joiden sävelmaailmoista heijastuvat sekä keskikesän kirkas auringonpaiste että syksyisen kaunis värikirjo. Rakkausteema kulkee läpi levyn, tunteiden vaihdellessa ihastuksen ja **pettymyksen** kautta odotukseen ja kaipaukseen. Hienon lisänsä perinteisten kappaleiden ketjuun tuovat laulusolisti Erica Askolinin tuoreet ja elämänmakuiset sävellykset. Opetuskäyttöön äänitteitä ovat levyt Porvoon lasten valtiopäivätanssiaiset- harjoituslevy (2009) sekä Kansantanssinuorten Liitto ry:n (KTNL) julkaisemat: Seuratansseja 1 (2008), Seuratansseja 2 (2009) ja Juhlatansseja (2009).

Lieto opettaa

Metropolia Ammattikorkeakoulun aikuiskoulutusvastaava, projektisuunnittelija ja opinnäytetyöni ohjaaja Kristiina Peltonen tiedusteli, voisiko Lieto-yhtye antaa kansanmusiikin kielikylvyn varhaisiän musiikkikasvattajiksi opiskeleville. Tarkoituksena olisi antaa tuulahdus kansanmusiikin musisoimisesta ja kansanmusiikkiyhteissoitosta. Idea vaikutti mielenkiintoiselta, olihan yhtyeessämme valtava määrä annettavaa sekä musiikista että tanssista, lisäksi kaikki olimme tahoillamme olleet opettajina eri yhteyksissä. Voisimme myös valottaa kansanmusiikin, kansantanssin ja kansanperinteen käyttökelpoisuutta alkuopetuksessa. Saatuaani myöntävän vastauksen yhtyeen jäseniltä, ryhdyin suunnittelemaan kansanmusiikkipäiviä.

Kansanmusiikkipäivien suunnittelu

Lieto-yhtyeellä olisi mahdollisuus tarjota kansanmusiikinopetusta eri soittimilla. Yhtyeemme soitinvalikoima on laaja: harmooni, haitari, kitara, mandoliini, mandola, viulu, alttoviulu, kanteleet, laulu, kontrabasso ja pitkähuilu. Varhaisiänmusiikkikasvattaja tulee työssään tarvitsemaan viisikielisen kanteleen soittotaitoa, joten sen opetusta tulisi ehdottomasti tarjota. Koska yhtyeessämme on

kansantanssin opettaja, voisimme myös tarjota kansantanssin opetusta elävän musiikin säestyksellä. Perinneleikit tulisi myös sisällyttää opetukseen. Koska oppilaamme ovat aikuisia, myös pedagogiaa eri muodoissaan olisi hyvä saada mukaan. Voisimme myös tarjota pitkähuilun rakennusta ja soittoa.

Tavoitteena olisi antaa kansanmusiikkivalmiuksia ja rohkaista pelimanniuteen sekä herättää ennakkoluulotonta asennetta soittamiseen. Antaa kokemus soittamalla oppimisesta ja tekemällä oppimisesta. Nuottikuva joka meillä on, on pysynyt samana viimeiset kolmesataa vuotta. Vaikka se onkin hyvin kehittynyt, on se aina vain viitteellinen. Kirjoittamalla nuotin täyteen neuvoja ei kuitenkaan pysty välittämään sitä olennaisinta musiikista. Soittamalla oppiminen on kuulonvaraista oppimista. Kuulemalla oppimisessa tutustuu musiikkiin hyvin ja kuin huomaamatta omaksuu sen poljennon ja rytmiikan. Kuten mestaripelimanni Sven Runar Wiik toteaa, nuotit ovat kuolleita, niiden kautta ei saavuta oikeaa tunnetta ja elämystä (Silvfast 1996).

Musiikin poljento ja rytmiikka on helppo omaksua tanssimalla. Kansantanssi edistää rytmin tuntemista omassa kehossa ja auttaa tajuamaan mitä on svengi (Itäpelto 1999, 38). Ilmaisuu ja luovuus kehittyvät. Perinneleikit sekä perinteiset laululeikit nivoutuvat yhteen tanssin kanssa. Rytmilorut ja hokemat ovat mukavia välipaloja.

Alkuperäinen ajatus oli soittaa kansanmusiikkia omalla soittimella ja korvakuulolta. Osaltani toivoin soittotupaan myös viulun kokeilua. Viulua soittimena on mystifioitu soitinten kuningattareksi ja vaikeaksi soittimeksi. Kuitenkin esimerkiksi edesmenneen mestaripelimanni Sven Runar Wiikin mukaan 30-luvulla hänen kotikylässään Sipoon Immersbyssä joka toisen tuvan seinällä roikkui viulu ja useimmat osasivat soittaa omiksi tarpeikseen (Silvfast, 1996). Lukuisia soitinesittelyjä kaikenikäisille pitäneenä halusin antaa tuleville varhaismusiikkikasvattajille mahdollisuuden kokeilla viulua. Vieraaseen instrumenttiin tarttuminen alentaa suorituspaineita (Itäpelto 1999, 33).

Ajatukseni oli myös pitempikantoinen ja pedagoginen, koska ryhmäopetus musiikkiopistoissa on lisääntymässä ja ryhmäopetusta viuluopettajan ja musiikkileikkikoulunopettajan yhteistyönä on jo toteutettu, olisi hyvä saada maistiainen viulunsoitosta. Lisäksi on hyvä kokea ikään kuin lapsen tavoin millaista on opetella vieraalla soittimella soittamista toisten silmien edessä. Ammatillisessa mielessäkin viulukokeilu oli siis perusteltua. Myös pedagogisesti viulukokeilu soveltuisi

kansanmusiikkiteemaan, kuuluuhan nykyiseen kansanmuusikkoihanteeseen monitaitoisuus ja useiden instrumenttien hallinta. Anu Itäpellon (1999, 33) mukaan soittotekniikoita ja soittimia vertailemalla saattaa keksiä täysin uusia ja epäsovinnaisia, mutta toimivia soittotapoja.

Keskustelin yhtyeemme johtajan Jarmo Romppasen kanssa kansanmusiikkipäivien järjestelyistä ja sisällöstä saatuamme tietyn haarukan käytettävissä olevista tunteista ja niihin liittyvistä toiveista. Tuntimäärään suhteutettuna jotain tulisi karsia. Kävi ilmi, että laulajamme ja basistimme olisivat varattuja suunniteltuina päivinä, joten jäljelle jäi vähemmän karsittavaa.

Sovimme, että kansanmusiikkipäivillä pyörisi kolme eri tupaa: soittotupa, kanteletupa ja perinnetupa. Osallistujat jaettaisiin kolmeen ryhmään ja jokainen ryhmä vierailisi jokaisessa tuvassa 1,5 tuntia kerrallaan. Ensimmäinen ryhmä 9.30–11, toinen 11–12 jatkuen seuraavana päivänä 10–10.30 ja kolmas 10.30–12. Pitkähuilun ja ruokopillin valmistus ensimmäisen päivän päätteeksi, sekä toisen päivän päättäisi yhteissoitto-, kysely- ja koontituokio.

Soittotupaan saisi osallistua joko omalla soittimella tai viululla. Vetäjänä olisi Jarmo ja minä avustajana ja viuluopettajana. Muu ryhmä antaisi hyvin tukea viulualueille, jotka yksinään olisivat vapaine kielineen hyvin monotonisia. Valmistauduin ottamaan noin 4 viulua mukaani, oletin että ne varmasti riittäisivät sekä että pystyn oppilaita ohjaamaan. Päätimme valita opetusmateriaaliksi jonkin laulun sekä jonkin soittokappaleen. Sävellajin tulisi olla sellainen, että viulun vapaita kieliä on mahdollista käyttää mahdollisimman paljon. Myös soittotempon tulisi olla kohtuullinen, jotta itse esityksestä ei tarvitse tinkiä. Soveltuviksi kappaleiksi valittiin ohjelmistostamme Jarmo Romppasen sovittamat Stekta Harar ja Två Lapträskvalser.

Koska viisikielisen kanteleen opetusta oli erityisesti toivottu, pidin tärkeänä että kansanmusapäivillä olisi aivan oma kanteletupansa. Essi Olkanen suunnittelisi kanteletuvan opetuksen ja toimisi vetäjänä. Osallistujien kokemus kanteleensoitosta oli tietojeni mukaan hyvin eritasoinen, joten ajattelin että olisi mukavaa tarjota alkeisryhmä, vähän soittaneet ja pidemmällä olevien ryhmä. Siten kantelepaja muodostuisi koko tapahtuman ryhmäjaon määrittelijäksi.

Perinnetupa tansseineen osaltaan vaatisi ryhmien tasaista jakautumista. Perinneleikit, kansantanssi, lauluväännökset, lorut, hokemat ja äänellä leikittely nivoutuvat joka tapauksessa yhteen, joten päädyimme perinnetupaan keskusteltuani kansantanssiopettaja Erja Askolinin kanssa. Hanuristimme Veikko Muikko loisi säestyksellään hyvän tunnelman ja antaisi Erjalle ”vapaat kädet” opetukseen.

Olin tarjonnut pitkähuilun rakennusta ja sitä myös toivottiin. Vetäjänä tulisi toimimaan Jarmo Romppanen ja hän myös sitoutui tuomaan materiaalit. Mukavana lisänä päiville opinto-ohjaajani Kristiina Peltonen lupautui vetämään ruokopillin rakennusta. Minä lupasin hankkia materiaalit meren rannalta.

Kansanmusiikkipäiville tuli nimeksi ”Kansanmusapäivät Lieto-yhtyeen seurassa”. Seuraavaksi laadin kurssin esitteen (LIITE 2).

Kansanmusiikkipäivien toteutus

Osallistujia kansanmusiikkipäivillä oli 18, joista 15 Metropolian varhaismusiikkikasvattaja opiskelijaa ja kaksi aikuisopiskelijaa sekä opinnäytetyöni ohjaaja Kristiina Peltonen. Soittotuvassa osa soitti omia soittimiaan, joita olivat viulu, alttoviulu, sello ja kontrabasso. Soitonopetus tapahtui korvakuulolta. Soitimme ja lauloimme ohjelmistoomme kuuluvaa Stekta harar ja Två Lapträskvalser.

Jarmo kertoi muutaman sanan kansanmusiikista ja kuuntelimme Jarmon koneelta vanhaa äänitettä Turun Sibeliusmuseon vahalieriöstä. Sibeliusmuseon näyttelyssä on mukana myös kansanmusiikkiin liittyvää aineistoa sekä ulkoeurooppalaisia soittimia. Museon perusti kansanmusiikin ja –perinteen tutkija professori Otto Andersson vuonna 1926.

Viulua halusikin yllättäen kokeilla lähes kaikki. Minulla oli käytettävissä kokeiluun neljä viulua. Asetin viulut olkapäälle ja jatko olikin sitten matkimalla oppimista. Näytin miten soitetaan pizzicatoa ja kävimme kappaleen lävitse pizzicatolla. Autoin asettamaan jousikäden jokaiselle, jota sitten vauhdissa korjailtiin. Soitto oli pääpiirteissään rouheaa

säestystä vapailla kielillä myös pariäänenä ja ykkössormen käyttöä. Merkillepantavaa on että ykkössormella soitettiin mm. kvintti.

Olimme saaneet haalittua varastoistamme viitisen pitkähuilua kokeiluun käytettäväksi. Jarmo näytti pitkähuilun soittotekniikkaa ja ohjasi improvisatorisen soittotuokion. Kanteletuvassa Essi Olkanen tutustutti viisikieliseen kanteleeseen ja sen erilaisiin soittotyyleihin. Hän soitatti tradimateriaalia ilman nuotteja ja joidenkin kanssa ehti vielä improilemaan. Kanteletuvan pidemmällä olevien ryhmään osallistui myös yksi kanteletta pääaineena soittava sekä kaksi pitkään harrastanutta.

Perinnetuvassa Erja Askolin kertoi kansantanssin tavoitteista, käsitteistä, kalevalaisen tanssin kuvioinnista, perinneleikkien tavoitteista ja leikin ohjaamisen keinoista. Pääosassa olivat kuitenkin itse tanssit ja leikit, jotka kaikki laulettiin, tanssittiin ja leikittiin lävitse.

Kansanmusiikkipäivien lopussa oli yleinen kysely ja keskustelutuokio. Päätteeksi pidettiin konsertti jossa kaikki esiintyivät. Jokainen kanteleryhmä esitti yhden kappaleen, jotka olivat Tikanpoika tilkkutankki, Karhunpeijaispolska ja Lehmäntanssi. Perinnetupa esitti isona ryhmänä tansseja ja leikkejä. Koska useimmat olivat rakentaneet itselleen oman pitkähuilun, saimme kokoon pitkähuiluyhtyeen. Pitkähuiluyhtye esitti pitkähuilui improvisaation Jarmon opastuksella ja säestyksellä. Soittotuvan kappaleet soitettiin ja laulettiin isolla ryhmällä, johon myös Lieto yhtyi. Viulut vaihtoivat kappaleitten välillä soittajaa. Koska varsinaista yleisöä ei ollut, kaikki esitykset äänitettiin. Kansanmusiikkipäiviltä osallistujat saivat mukaansa perinnetuvan ohjevihkosen, kantelenuotteja, soittotuvan nuotit, pitkähuilun (ne jotka osallistuivat sen rakentamiseen) ja Jarmo lähetti sähköpostissa jokaiselle mp3 tiedostona "loppukonserttimme" (LIITE 3, LIITE 4).

Lieto esiintyy ja säestää

”Sitten lietona kuin rannan haavat, leikin, lemmin, lauloin, tanhusin”, Eino Leino

Kansanmusiikkpäivien aika oli kiireistä aikaa Liedolle. Erilaiset tilaisuudet ja tapahtumat seurasivat toisiaan. Porvoossa oli juuri alkanut valtiopäivien 200-vuotis juhlavuosi. Lasten valtiopäivätanssiaiset olivat perjantaina 20.3.09 ja lauantaina 28.3.2009 oli kaupunkijuhla vanhassa Porvoossa. Vielä illalla suuntasimme Pornaisten Laukkoskelle nuorisoseuratalolle lauluiltoihin. Sunnuntaina 20.4.oli vuorossa Porvoossa koko perheen kansantanssi- ja musiikki ja perinnetapahtuma eli perinteinen Kevätpokkaus ja kesäkuussa soitimme yksityisen henkilön häissä. Heinäkuussa Porvoon valtiopäivät saivat päätöksen, joita juhlittiin kalaasien muodossa lauantaina 18.7. ja sunnuntaina 19.7.päätösmessu ja kirkkokahvit, joita viihdytti Lieto.

”Sillä nähdäänpä täällä myös unta liedompaa kevään lunta.” Aleksis Kivi

Helmat heiluivat ja posket punoittivat, kun 600 porvoolaista lasta juhli tanssien Porvoon valtiopäivien 200-vuotisjuhlavuotta Porvoon urheiluhallissa 20. maalikuuta. Kuva: Jakke Nikkarinen/ STT Info

Lasten valtiopäivätanssiaisissa noin 600 porvoolaista lasta juhli tanssien Porvoon valtiopäivien 200-vuotisjuhlia. Porvoon kaupungin juhlatoimikunta oli kutsunut kaikki kaupungin kolmasluokkalaiset Lasten valtiopäivätanssiaisiin, jotka järjestettiin juuri ennen Porvoon valtiopäivien valtakunnallista pääjuhlaa. Tanssiaiskutsuun olivat vastanneet kaikki Porvoon 16 suomenkielistä ja 13 ruotsinkielistä koulua. Olimme äänittäneet Porvoon koulujen kolmasluokkalaisille valtiopäivätanssiaisten harjoitus-

”Tanssit on valittu siten, että ne ovat sopivan haasteellisia olematta kuitenkaan liian vaikeita. Joukossa on tuttuja vanhojen tansseja, kuten Cicapo, Pas d’Espagne ja Kehruuvalssi. Itäuusmaalaista kansantanssiperinnettä edustaa Angleesi Lapinjärveltä. Vauhdikas Hamborg sekstur saa tanssijoiden posket punoittamaan. Tavoitteena on, että tanssit jäävät elämään kouluissa, ja että harjoituslevy ja tanssihjeita käytetään myös koulujen muilla luokka-asteilla ja tulevissa juhlissa. Levyt on jaettu myös porvoolaisiin päiväkodeihin.” (STT Info, 2009)

Opettajat olivat saaneet tanssien kirjalliset ohjeet sekä opastusta kansantanssiopettaja Erja Askolinin vetämissä tanssiharjoituksissa. Lasten valtiopäivätanssiaiset oli tilaisuus jota myös televisioitiin.

”näin kuohun mä aikani koskena, ja lemminpä lietona hetken”, J. H. Erkkö

Porvoon Kalaasit eli kaupunkijuhla vanhassa Porvoossa olivat lauantaina 28.3.2009. Tasan 200 vuotta sitten Venäjän keisari Aleksanteri I avasi valtiopäivät Porvoossa. Vuosipäivän kunniaksi Porvoon kadut, pihat, torit ja liiketilat täyttyivät esityksistä ja ohjelmasta, joissa elävöitettiin valtiopäivien aikaisia tapahtumia. Lieto oli kutsuttu esiintymään Porvoon kaupungin juhlatoimikunnan puolesta, mutta päivän lähestyessä myös kansantanssiyhtye Pulinat pyysi säästystä esitykselleen sekä lapsikuoro Ocarina tarvitsi säästystä kansanmusiikkipohjaiselle esitykselleen Kruunulapset.

”mutta kun ilta viileni ja liedot tähdet syttyivät ”, I. Kianto

Vielä illalla suuntasimme Pornaisten Laukkoskelle nuorisoseuratalolle lauluiltoihin. Illan lopuksi olivat tanssit ja niitä tahditti yhtyeemme Lieto.

”vaan lietopa lehtojen helke, Mun heijaili lapsuen kehtohon,” J. H. Erkko

Sunnuntaina 5.4. oli vuorossa Porvoossa koko perheen kansantanssi- ja musiikki ja perinnetapahtuma eli perinteinen Kevätpokkaus, jonka järjestää Porvoon kansantanssijat ry. Kansantanssijoita on tilaisuudessa vauvasta vaariin. Eri kansantanssiryhmiä säesti Lieto.

Lapset harjoittelevat tosissaan, sillä sunnuntaina he kilpailevat siitä, kuka on paras tikku-ristissä. Se on ainoa välinetanssi, mikä Suomesta löytyy, joka on kulkeutunut kansan pariin. Ideana on siis se, että musiikin koko ajan kiihtyessä, tanssijoiden tulee pysyä tahdissa ja olla astumatta tikkujen päälle, Askolin sanoo ja alkaa soittaa haitaria. Hyppely tikkujen päällä näyttää ensin helpolta, mutta musiikin alati nopeutuessa se alkaa näyttää hurjan vaikealta. Ei vanha kankijalka tuollaisessa menossa mukana pysyisi. Hauskaa sitä oli seurata ja jännittää, kuka tippuisi seuraavaksi. Mikäli astui tikulle joutui siis lehdelle soittelemaan (Uusimaa 3.4.09)

"tuota tuuli tuuitteli, ilma lieto liikutteli", Kalevala

Porvoon Kalaaseissa vietetään Porvoon valtiopäivien iloisia päättäjäisiä. Avajaiset klo 12 Raatihuoneentorilla. Kalaasien ohjelmassa nähdään mm. keisari seurueineen, viestikyyhkysiä, taidokkaita hovitaikureita, hämmästyttäviä sirkustaiteilijoita ja rohkeita miekkamiehiä. Musiikista vastaavat Sveaborgin sotilassoittokunta ja kansanmusiikkiyhtye Lieto.

Porvoon kalaaseissa lauantaina 18.7 vietettiin valtiopäivien päättäjäisiä. Tasan 200 vuotta sitten Venäjän keisari oli saapunut Porvooseen päättämään lähes neljä kuukautta koolla olleet valtiopäivät. Keisarin vierailun kunniaksi Vanhassa Porvoossa, Raatihuoneentorilla ja Porvoonjoen rantabulevardilla juhlittiin valtiopäivien aikaisia tapahtumia. Yleisön toivottiin pukeutuvan vuoden 1809 asuun, aatelistoksi, papistoksi, porvariksi talonpojaksi tai tavalliseksi kansaksi. Kansallispuvulle oli käyttöä.

"aina mun mieleni lieto on kuin tuulessa lehtien väike", J. H. Erkko

Porvoon valtiopäiväjuhlassuoksien viimeinen tilaisuus oli 200-vuotisjuhlien päätösmessu 19.7.09 tuomiokirkossa, jonka jälkeen kirkkokahvit tarjottiin kirkon pihalla. Yleisöä viihdytti kansanmusiikkiyhtye Lieto. Viimeisenä kappaleena Lieto säesti yhteisesti laulettun Suvivirren.

*Porvoon valtiopäivien 200-vuotisjuhlien päätösmessuun saapui arvovaltaisia vieraita. Eduskunnan puhemies **Sauli Niinistö** osallistui puolisonsa, **Jenni Haukion**, kanssa tuomiokirkossa järjestettyyn messuun. Niinistö myös osoitti saarnamiehen kykyjä lukemalla otteen Raamatusta. Kirkkokahvit oli katettu kirkonmäelle. Sauli Niinistö puolisoineen nautti pullakahvit muiden tavoin pihalle pystytetyn teltan varjossa. Yleisöä viihdytti kansanmusiikkiyhtye Lieto.(STTinfo)*

Etsit Lietoa, - ei tietoa

”tuuli tyyntyi, talttui rannan aalto, haapain lieto helke hienontui ja kuiskeeks sulii, tuskin kuultavaksi”, Eino Leino

Näin lyhyen ajanjakson sisällä tapahtuneet erilaiset esitykset, tapahtumat ja koulutukset avasivat silmäni huomaamaan Lieto yhtyeen monipuolisuuden. Olemmeko ymmärtäneet yhtyeemme asiantuntijuuden ja kirjanneet sen, jolloin sitä voi myös tarjota asiakkaille? Olimmehan kaikki tahoillamme esiintyneet ja opettaneet hyvin erilaisissa yhteyksissä ja kokonaisuutena erotumme eduksemme. Mutta löytääkö meitä mistään?

Asun ja opetan Sipoossa. Sipoon kulttuuriohjaaja halusi Lietoa esiintymään erääseen tilaisuuteen. Hänellä oli Liedon vanha levy, muttei minkäänlaisia yhteystietoja. Lopulta hän sai jostain käsiinsä erään yhtyeen jäsenen puhelinnumeron. Huvittavinta asiassa oli, että minä olin kulttuuriohjaajan kanssa töissä samassa rakennuksessa. Tämä tarina päättyi onnellisesti, mutta perinteisesti nämä ovat juuri niitä tilanteita, joissa päätökset tehdään minuuteissa. Kuinka paljon kuluttaja on valmis tekemään löytääkseen haluamansa. Joka ei ole esillä, ei ole olemassa.

Oppiainetta markkinointi kutsuttiin 70-luvulla korkeakouluissa jakeluksi (Ahrnell, Nicou, 1989, 20). Tärkeintä on siis saada tuote ulos, jakaa. Tuotteen tulee olla helposti löydettävissä. Jari Parantaisen (2008, 41) mukaan tuotteistuksen tärkeimpiä tavoitteita on tehdä ostamisesta mahdollisimman helppoa. Ymmärsin, että esitteelle, joka kokoaisi yhteen Liedon kaikki ominaispiirteet, olisi tarvetta.

Internet

Kätevin paikka tiedonhakuun oli ennen kirjasto. Kirjastonhoitajat osasivat auttaa sen oikean kirjan löytymisessä. Lopullinen tiedonhaku tapahtui kirjaa lukemalla ja selaamalla. Internetselainten kehittyessä kirjojen lukemisesta siirryttiin tekstipätkien selaamiseen ja klikkailemaan linkkien polkuja. Internetin toisessa vaiheessa verkkoa siirryttiin hyödyntämään kaupallisesti. Kolmannessa vaiheessa huomattiin, että internettiin voi luoda ja sen kehitykseen voi osallistua. Neljännessä vaiheessa päätelaitteet, tavallisimmin kännykät kulkevat mukana miltei aina päälle kytkettyinä. (Salmenkivi, Nyman 2008, 30–31.)

Internet on Salmenkivi ja Nyman kertovat internetinkäyttäjien jakautuvan kahtia, turisteihin ja asukkeihin. Turistit ovat sellaisia, jotka käyvät internetissä. He maksavat laskunsa verkkopankissa ja tilaavat ehkä tuotteita netin kautta ja tekevät paljon samoja asioita kuin asukit, mutta eivät hyödynnä yhteisöllisen internetin tarjoamia mahdollisuuksia. Asukeille internet on osa jokapäiväistä arkea siinä missä sähkö, televisio ja puhelin. Kaksikin päivää ilman internettiä voi aiheuttaa vieroitusoireita. Asukin miettiessä mikä on hyvä tuote, hän saa apua viideltäsadalta juuri siitä tuotteesta kiinnostuneesta ystävältä, jotka jakavat kokemuksiaan internetyhteisössään. Internet on kehittynyt kirjastosta ostoskeskukseksi ja siitä edelleen kaupungiksi – suureksi metropoliksi. (Salmenkivi, Nyman 2008, 27–29.)

Päätin lähteä matkalle. Tutkin internetsivustoja selvittääkseni hieman tarkemmin miten yhtyeet esittelevät itseään. Koska olen enemmän tai vähemmän turisti kuin asukki internetmaailmassa, tällä matkalla maailman ympäri vierähti tovi. No matkailuhan aina avartaa, mutta pitkällä matkalla joskus väsyä ja turtuu. Epäoleelliset asiat menettävät merkityksensä, kun taas oleelliset asiat nousevat esiin. Mielestäni selkeys ja faktat esitteissä antoivat luotettavuuden tunnetta. Halusin saada asian selville nopeasti. Minua ei kiinnostanut lukea pitkiä kirjoituksia. Vanhentunut tieto ei tietenkään antanut positiivisia tuntemuksia. Monestihan tienvarsissa näkee kylttejä, joissa ohjataan vieraat häihin, sydämen sisällä kaksi nimeä. Viikon päästä märkä, repsottava, repaleinen kyltti

on säärittävä ja surullinen. Internetissä vanhentunutta tietoa oli paljon! Tietoa pitää päivittää viikottain.

Internetin asukit rakentavat yhteisöllistä mediaa luomalla sisältöä ja osallistumalla erilaisiin verkkoyhteisöihin. Ollakseen mukana asukkien internetissä yritystenkin tulisi siirtyä turisteista asukeiksi. Asukit ovat tehneet internetistä paikan, jota ei voi vältellä eikä kontrolloida, yrityksistä ja tuotteista keskustellaan avoimesti joka tapauksessa. (Salmenkivi, Nyman 2008, 57.) On selvää, että internet on nykyaikaa, tulevaisuutta ja elämää joka muuttuu jatkuvasti. On taas yllättävää, että jopa 65–79 vuotiaista melkein viidennes käyttää internettiä joka päivä (Taloustutkimus 2007).

Perinteinen nettimarkkinointi on jäämässä taka-alalle. Sen sijaan että yritettäisiin houkutella asiakkaita omille sivuille, kannattaa mennä sinne, missä asiakkaat ovat. Salmenkiven ja Nymanin mukaan yhteisöllinen media on markkinoijille hyvin haastavaa ja he epäilevätkin pysyvätkö yritykset kuluttajien perässä. (Salmenkivi, Nyman 2008, 64.)

MySpace sivusto on nykyisen internetin kiiltokuvaesimerkki. Teorian mukaan, kun yhteisöllisen MySpace-palvelun käyttäjät innostuvat jostakin artistista ja suosittelevat musiikkia toisilleen bändien merestä voi nousta helmiä, ilman että kukaan laittaa markkinointiin senttiäkään. Amerikassa MySpacesta on tullut jo niin suosittu, että verkostoitumispalveluiden edelläkävijät eli nuoret ovat alkaneet siirtyä liian "mainstreamiksi" muuttuneesta palvelusta pois. Kuitenkaan suosiolle ei näy loppua vaan palveluun kirjautuu joka viikko puoli miljoonaa uutta käyttäjää. (Salmenkivi, Nyman 2008, 118–119.)

Esite

Halusin koota Lieto-yhtyeestä paperiesitteen, joka sisältäisi kaiken yhtyeen asiantuntijuuden. Tietoja yhtyeestä pitäisi tietysti löytyä nykyajan kirjastosta ja suurkaupungista eli internetistä. Yhtyeellä on omat MySpace sivut (myspace.com/lietoband), muttei omia www sivuja. Esitteestä olisi helppo muokata mahdolliset www.sivut. Salmenkiven ja Nymanin mukaan, jos tuotetta ei löydy Googlen hakutulosten ensimmäiseltä sivulta, katkeaa hakuprosessi usein siihen. Taloustutkimuksen PRO-päätäjämehdiatutkimuksen raportin mukaan Googlen hakuja käyttää 355000 päätäjää, Helsingin Sanomia lukee 198000 päätäjää ja Kauppalehteä 156000. (Salmenkivi, Nyman 2008,280.) Etsittäessä sanalla Lieto, yhtyeen MySpace sivut löytyvät kolmannelta sivulta. Lieto yhtye- ja Lieto kansanmusiikkiyhtye- sanat tuottavat oikeaa tietoa jo ensimmäisellä sivulla. Lieto kuntaa on vaikea päihittää. Koska Lieto- yhtye löytyi internetistä riittävän hyvin, pääperiaatteeksi nousi kartoittaa yhtyeen historia, koota yhtyeen jäsenten koulutus ja kuvaus sekä kertoa mitä kaikkea yhtye voi tarjota. Tiedoista selviäisi miten yhtye erottuu muista. Parantaisen mukaan palvelusta tulisi kertoa heti, kenelle se on tarkoitettu ja minkä mahdollisen ongelman se ratkaisee. Liika kehuminen etäännyttää. Tulisi sen sijaan kertoa miten erottuu muista. (Parantainen 2008, 41.)

Matkaillessani internetmaailmassa, huomasin että harva yhtye mainosti itseään myös kouluttajana. Tanssiopetus ja kaksikielisyys olivat myös harvinaista. Kokonaisuutena Lieto erottuu muista yhtyeistä, koska soitamme sekä traditionaalista itäuusmaalaista kansanmusiikkia, että uusia sovituksia ja omia sävellyksiä. Lieto on myös vahvasti kaksikielinen. Yhtyeemme esittää suomen- ja ruotsinkielisiä lauluja sekä instrumentaalikappaleita. Säestämme myös tanssia ohjelmistona kansantanssit, seurataanssit ja juhlatanssit, tanssi- ja iskelmämusiikki. Meillä on monenlaisia pedagogisia valmiuksia, perinnetietoutta ja kokemusta lasten opetuksesta ja leikityksestä.

Sellainenkin pikkuseikka jää yhtyeeltä työn tuoksinassa helposti huomaamatta, kuin että milloin yhtye on perustettu. Perehtyessäni yhtyeen historiaan selvisi, että ensi vuosi on Liedon kymmenvuotis-juhlavuosi. Yhtyeen jäsenten luonnehdintaa tehdessäni

pyysin yhtyeen jäseniä lähettämään tekstin itsestään. Tekstit olivat hyvin asiallisia, mutta niissä oli kuitenkin pieniä persoonallisia eroavaisuuksia. Kehuvia adjektiiveja ei ollut todellakaan liikaa. Lopputuloksesta tuli hyvin asiallinen, mikä on mielestäni sopivaa esittäville ja kouluttavalle yhtyeelle. Työni loppumetreillä törmäsin internetsivustoon nimeltä How To Make a Band Biograf (Heather McDonald). On yllättävää kuinka samansuuntaisia ohjeita Heather McDonald antaa yhtyeen esitteen kirjoittamisesta, kuin mihin itse päädyin. Kuten, että asiallisuus ja suoruus ovat helpoin valinta kirjoitustyyliin. Ei ketään kiinnosta pitkät tarinat, eikä ylipäätään tekstiä pidä olla liikaa.

Keräsin tietoa yhtyeestä ja kirjoitin muistiin. Esitteeseen valitsin mielestäni tärkeimmät esille tuotavat asiat. Esitettä pitää myös päivittää, mutta siitä on mahdollista tehdä myös versio joka kestää aikaa. Päivitettäessä liitettä myös sitä myös parannellaan. Seuraava askel on ammattimainen asettelu ja tulostus. Jaottelin esitteen tekstit siten, että www sivut olisi helppo muokata otsikoiden mukaan. Yhtyeen MySpace sivuilta voi laittaa linkin yhtyeen www-sivuille. MySpace sivuilla voi taas nauttia ääninäytteestä. Ennen omien www-sivujen tekemistä, tulee varmistaa, että joku ottaa vastuulleen sivujen päivityksen. Vanhentuneet sivut ovat huonoa mainosta. Lieto- nimi viittaa maantieteellisesti muualle, jota yritin häivyttää kertomalla mitä lieto sana tarkoittaa. Lieto tarkoittaa, kevyttä, pehmeää, lempeää, vienoa, leutoa, huljuvaa, kevytmielistä, epävakasta ja huikentelevaista. Luulen, että sanan merkitys on useimmille epäselvä. Sanan kaiku on joka tapauksessa vanhahtava ja runollinen.

Parantaisen mukaan asiantuntijapalveluiden ostaminen on vaikeaa, koska palvelu on aineetonta ja epämääräistä, sitä ei voi hypistellä (Parantainen 2008, 39). Esite sen sijaan on kouriintuntuva, sitä voi tarkastella ostamatta (LIITE 5).

POHDINTAA

Työstäessäni omaa opinnäytetyöhöni liittyvää esitettä yhtyeestä, yllätyin kuinka hankalaa se oli. Miten sanoa asioita, missä muodossa ja kuinka paljon. Näistä ajatuksista nousi mieleeni ajatus, että oppilaitteni yhtyeet tekisivät avustuksellani esitteen itsestään. Näin he tottuisivat näkemään ja kirjoittamaan tekstiä itsestään ja yhtyeestään. He siis harjoittelisivat esitteen tekemistä. Käydessään konserteissa he myös tutkisivat tarkemmin ja huomioisivat uudella tavalla esittävän yhtyeen tai soittajan esitettä.

Kun yhtyeitä perustetaan, on yhtenä tavoitteena esiintyminen. Musiikkiopistoissa opettajat eivät välttämättä tiedä toistensa oppilaitten yhtyeiden olemassaolosta. Esite yhtyeestä seinällä informoi ja edesauttaa erilaisiin esiintymistilaisuuksiin pääsemistä. Pelkästään musiikkiopiston tilaisuuksissa esiintyminen ei pitemmän päälle ole kovin motivoivaa. Yhtye voi saada keikkoja myös musiikkiopiston ulkopuolelta. Jotta yhtye jatkaisi "elinikäisesti" ovat nämä ulkopuoliset esiintymistilaisuudet tärkeitä. Jos yhtye tarvitsee uusia jäseniä, esite profiloi ja tekee yhtyeestä houkuttelevamman.

Ihmiset tai ihmisryhmät, joihin halutaan kuulua, ovat tärkeitä motivaation sisäistämisen kannalta. Ulkoisen motivaation sisäistämistä tukee se, että oppimisympäristö tukee oppilaan tarvetta kuulua johonkin ryhmään. Tehtyjen töiden listan katsomista voidaan pitää motivoivana, koska se voi luoda tunteen siitä että on saavuttanut jotain. Esite yhtyeestä kertoo, että kuuluu siihen ryhmään. Sen voi myös kokea tehdyksi työksi. Yhtyeellä ei ole opintokirjaa, vaan esiintymiset kirjataan yhtyeen jäsenten opintokirjoihin, jos sinnekään. Esite voisi edesauttaa merkitsemään muistiin yhtyeen esiintymiset ja ohjelmiston. Opettajan vaihtuessa nämä tiedot ovat uudelle opettajalle hyvin tärkeitä.

Musiikkiopistoissa harjoitellaan soittamisen lisäksi konserttikäyttäytymistä ja käytäntöjä sekä esiintyjän, että kuuntelijan kannalta. Kuten esimerkiksi valmistautuminen esiintymiseen, lavalle saapuminen, milloin ja miksi kumarretaan, taputetaan tai ollaan hiljaa. Konsertissa on usein esite esiintyjästä tai yhtyeestä. Herääkin kysymys, missä sitten esitteen tekemistä harjoiteltaisiin, jos ei musiikkiopistossa. Harjoittelu voi olla

myös hyvin leikkimielistä. Voittaisiin tehdä vaikkapa erittäin imelä ja liioiteltu esite ja vastapainoksi asiallinen ja faktapohjainen. Opettajan antama sanallinen palautekin voisi olla esitteen muodossa. Matrikkeliote on hyvä tietopohja esitteen tekemiseen.

Useimmat oppilaat kuuluvat johonkin verkkoyhteisöön tai pitävät blogia. Salmenkiven ja Nymanin (2008,54)mukaan internetin asukeille julkisuus on normaalia, yksityisyys on out. Verkostoitumispalveluissa käyttäjä voi tehdä itselleen profiilin, jolla käyttäjä luo itsestään haluamansa mielikuvan. Profiili näkyy kaikille muille palvelun käyttäjille tai mahdollisesti vain käyttäjän valitsemille ystäville. Oman identiteetin kuvailemisen lisäksi verkostoitumispalveluihin kuuluu mahdollisuus tarkastella muiden käyttäjien profiileja. Verkostoitumispalvelun voidaan katsoa toteuttavan ainakin seuraavia tarkoituksia: Ihmisten löytäminen, yhteydenpito, yhteistyö, sisällön jakaminen, sisältöjen suodattaminen ja ajanhallinta. Verkostoitumispalveluita ovat esimerkiksi MySpace, Facebook, IRC-Galleria, LikedIn, Flickr ja Habbo Hotel. (Salmenkivi, Nyman 2008, 108–117.) Onkohan esitteen tekeminen oppilaiden mielestä loppujen lopuksi kovin vierasta kuitenkaan.

Lieto-yhtye esittää itäuusmaalaiseen perinteeseen pohjautuvaa tämän päivän kansanmusiikkia. Lieto säestää ja opettaa traditionaalisia kansantansseja sekä perinneleikkejä. Kuulumalla uuden ajan internetin MySpaceen Lieto on vahvasti nykyajassa jakamassa sisältöä, verkostoituneena ja siellä missä ihmiset ovat.

LÄHTEET

Ahrnell, Britt-Marie & Nicou, Monica 1991

Osaamisen markkinointi – Asiantuntijayrityksen 7 avainta menestykseen, Weilin+Göös,

Ala-Könni, Erkki. (1986). Suomen kansanmusiikki. Tutkielmia neljältä vuosikymmeneltä. Kaustinen: Kansanmusiikki-instituutti. ISBN 951-95411-8-7.

Itäpelto, Anu 1999. Omasta päästä, kokemuksia kansanmusiikin alkuopetuksesta. Sibelius-Akatemian kansanmusiikin osaston oppimateriaalituotantoa 3. Helsinki. Kyriiri Oy

Parantainen Jari 2007. Tuotteistaminen. Talentum Media Oy

Porvoonseudun musiikkiopiston opetussuunnitelma. Toiminta-ajatus. Hyväksytty sivistyslautakunnassa 20032007

Perkiö, Pia 2006. Kansanmusiikissa kaikki tekevät kaikkea. Selvis, 04/2006. Elvis ry:n jäsenlehti

Salmenkivi Sami, Nyman Niko, 2008. Yhteisöllinen media ja muuttuva markkinointi. 2. painos. Talentum Media Oy ja kirjoittajat

Silfvast Nora, 1996. Mästerspelman Sven Runar Wiik, tiivistelmä Sven Runar Wiikin elämästä ja kehityksestä mestaripelimanniksi. Kahden päivän aikana 8.7. ja 3.11.1996 hän keskusteli ja soitti pelimannin kanssa Hindsbyssä Sipoossa

Verkkolehdet- ja sivut

Juusela Enni. Tikku-risti sujuu kuin tanssi, jos sen osaa.

<http://www.uusimaa.fi/Uutiset/Arkisto/2009/04/03>

How To Write a Band Bio by Heather McDonald, About.com Guide 19.11.09

<http://musicians.about.com/od/beingamusician/ht/bandbio.htm>

Porvoon Kalaasit 18.7.09 www.uusimaa.fi.

www.uusimaa.fi/Tapahtumat/Tapahtumakalenteri

Porvoon valtiopäivien 200-juhlien päätösmessu 19.7.09 STT info www.stt.fi

<http://www.myspace.com/lietoband>

LIITTEET

LIITE 1 Mylläkkä

LIITE 2 Kansanmusapäivät Lieto-yhtyeen seurassa esite

LIITE 3 Kansanmusapäivät Lieto-yhtyeen seurassa, Perinnetupa

LIITE 4 Kansanmusapäivät Lieto-yhtyeen seurassa, Kanteletupa ja Soittotupa

LIITE 5 Lieto esite

LIITE 1 Sibelius-Akatemian täydennyskoulutus sivuilta

Mylläkkämusaa (2001)

Kansanmusiikkisovituksia jousille – Folk music arrangements for strings

Toimitus: Mauno Järvelä

Englanninkielinen käännös: Tina Seidel

Graafinen ulkoasu ja taitto: Jani Korkiakangas

Kansikuva: Kalle Nikula

© Sibelius-Akatemian koulutuskeskus 2001

ISSN 1455-2000; ISMN M-706327-04-4

Painopaikka: Art-Print Oy, Kokkola, 2001

Jousipedagogiikan kehittämisohjelma **Mylläkkä** on yksi viimevuosien merkittävistä Sibelius-Akatemian Koulutuskeskuksen hankkeista. Laajamuotoinen koulutusohjelma käynnistyi helmikuussa 1999 ja huipentui Pelit fölihy -päätöskonserttiin 1.4.2000 Järvenpää-talon Sibelius-salissa. Koulutusohjelman erityisaiheena oli perehtyminen erityisesti suomalaisen kansanmusiikin uusiin mahdollisuuksiin soitonopetuksessa. Ideoinnista, suunnittelusta ja toteutuksesta vastasivat yhteistyössä FM, suunnittelija Sirke Pekkilä Sibelius-Akatemiasta ja muusikko, pelimanni, Mauno Järvelä Kaustiselta.

Täydennyskoulutusohjelmassa tutustuttiin laajasti kansanmusiikin ohjelmistoihin ja materiaalilähteisiin. Lähiopetusjaksoilla kuunneltiin oikeita pelimanneja, joiden soittoa matkimalla pyrittiin lähestymään kansanmusiikille ominaista kuulonvaraista oppimistapaa. Samoin opiskeltiin kaustislaiseen perinteeseen jo yli 150 vuotta kuuluneen urkuharmoonin käyttöä säestyssoittimena.

Koulutus pyrki herättämään opiskelijoiden kiinnostuksen kerättyyn perinteeseen, A.O. Väisäseen, Otto Anderssoniin, Erkki Ala-Könniin ja moniin muihin tutkijoihin, joiden ansiosta kansamme vanhat tanssit ovat kirjoissa ja kansissa kaikkien käytettävissä.

Mylläkkä-kurssin opiskelijat tuottivat koulutuksen aikana myös uutta oppimateriaalia sovittamalla vanhaa pelimanniohjelmistoa erilaisille jousikokoonpanoille, duosta kamariorkesteriin. Sovitus-workshopin tulokset tulevat tämän nuottikirjan välityksellä yleiseen käyttöön. Mittavaa sovitustyöpajaa johti monipuolinen musiikin ammattilainen Timo Alakotila..

Kirjan aikaansaamiseen vaikuttaneita tekijöitä on useita. Kiitoksen ansaitsevat mm. Svenska Litteratursällskapet i Finland ja Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, joiden julkaisemista sävelkokoelmista löytyi suurin osa sovitettavista kappaleista. Kiitos Petri Hopulle asiantuntija-avusta, kiitos Anu ja Eero Kettuselle sovituksien puhtaaksi kirjoittamisesta, kiitos Esittävän Säveltaiteen Edistämiskeskukselle (ESEK) apurahasta, kiitos Keski-Pohjanmaan Kirjapainolle hienosti toimivasta yhteistyöstä ja lopuksi kiitos kaikille loistaville **Mylläkkä**-opiskelijoille ja -opettajille sekä Sibelius- Akatemian Koulutuskeskukselle, erityisesti suunnittelija Sirke Pekkilälle.

Mauno Järvelä
Kaustinen 15.8.2001

LIITE 2

KANSANMUSAPÄIVÄT LIETO – YHTYEEN SEURASSA

soittoa – laulua – tanssia – perinneleikkiä – soitinrakennusta – pedagogiaa

La 21.3. klo 9 – 9.30	Esittely ja kokoontuminen
9.30 – 12	Tuvat
13 – 16	Pitkähuilun ja ruokopillin valmistus
Su 22.3. klo 10 – 12	Tuvat
13 – 15	Yhteissoitto, kysymykset ja koonti, Lieto ja kurssilaiset

Lieto – yhtyeen kansanmusapäivillä pyörii kolme eri tupaa, joissa jokainen vierailee 1,5 tuntia kerrallaan.

Soittotupa vetäjänä Jarmo Romppanen avustajanaan Maria Sauros. Soittotuvassa soitetaan kansanmusiikkia korvakuulolta omalla soittimella tai viululla.

Kanteletupa vetäjänä Essi Olkanen. Viisikielisen kanteleen soittoa.

Perinnetupa vetäjänä Erja Askolin avustajanaan Veikko Muikku. Perinnetuvassa perinneleikkejä, kansantanssia (otteet, askeleet, kuviot, vuorot), lauluväännökset, lorut hokemat, äänellä leikkittelyt.

Avustajat vaihtavat tupia tarpeen mukaan.

Pitkähuilun rakennus vetäjänä Jarmo Romppanen. Pitkähuilun esittely kokeilu ja valmistus.

Ruokopillin valmistus vetäjänä Kristiina Peltonen.

Kansanmusapäiviltä saat mukaasi päivän materiaalit, valmiit reseptit, mistä hankkia tietoa ja materiaalia.

Ota mukaan oma soittimesi ja viisikielinen kantele jos on. Mikäli haluat rakentaa pitkähuilun ilmoita viimeistään viikkoa ennen. Materiaalikustannuksiin tarvitset 3e ja hanskat käsien suojaksi (näppylähanskat käy).

Terveisin maria.sauros@kolumbus.fi

LIITE 4

Kansanmusapäivät
Lieto-yhtyeen seurassa 21.3. - 22.3.09
Kanteletupa ja soittohuone

- 1 - Tikanpoika tilkkutankki
- 02:40 -
- 2 - Karhunpeijaispolska
- 02:21 -
- 3 - Lehmäntanssi
- 03:25 -
- 4 - Pitkähuiluimpro
- 02:27 -
- 5 - Stekta Harar
- 03:40 -
- 6 - Två Lapträskvalser
- 02:10 -

LIETO

Lieto

Erica Askolin laulu, kansantanssi

Erica on Porvoosta Pietarsaareen opiskelemaan muuttanut kauniilla lauluäänellään valloittava laulaja, josta on kuoriutumassa myös monipuolinen lauluntekijä. Vahvasti kaksikielinen Erica on syntynyt innokkaaseen pelimannisukuun ja löytänyt musiikin ilon jo mahassa rymytessään. Ennen ammatillisia opintoja Yrkeshögskolan Noviassa hän on opiskellut Pop & Jazz Konservatoriossa sekä Porvoonseudun musiikkiopistossa pop-jazz laulua ja kansanmusiikkia. Keväällä 2010 hänet nähdään The Wedding Singer-musikaalikiertueen pääosassa Julia Sullivanina.

Erja Askolin harmoni, laulu, kansantanssi

Erja on laulavainen kansantanssija ja pelimanni jo toisessa polvessa. Kansantanssinopettajana uraa tehnyt kasvatustieteen maisteri on imenyt perinteet itseensä jo äidinmaidossa. Erja on opiskellut Lohjanseudun musiikkioppilaitoksessa pianonsoittoa ja Porvoonseudun musiikkioppilaitoksessa klassista ja pop jazz -laulua. Hän oli mukana jo Liedon alkuperäisessä kokoonpanossa.

Veikko Muikku, haitari

Veikko on musiikkikasvatuksen opiskelija Sibelius-akatemiassa pääaineena harmonikka (pop/jazz.) Sivuai-neina ovat piano ja laulu. Veikko on ylioppilas Sibeliuslukion vuodelta 2007. Harmonikkaa ja pianoa hän on soittanut eri yhtyeissä showbändeistä jousiorkesteriin.

Essi Olkanen kantele, viulu

Essi on musiikin kandidataatti ja opiskelee kanteleensoittoa Sibelius-Akatemiassa kansanmusiikin osastolla. Hän musisoi mm. yhtyeissä Brelo, Trio Aino, Essi ja Maija.

Jarmo Romppanen mandoliini, mandola, kitara, laulu, pitkähuilu

Jarmo on ammattikansanmuusikko, joka on valmistunut musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemian kansanmusiikin osastolta vuonna 2002. Hän toimii niin esiintyvänä taiteilijana, säveltäjänä, sovittajana kuin musiikin opettajanakin. Hänen muita kokoonpanojaan ovat Kouon Frouva, Nordic Choro ja Plektronite.

Maria Sauros viulu, alttoviulu

Maria on koulutukseltaan viulunsoitonopettaja. Hänen työhönsä kuuluu viulun- ja alttoviulun opetus sekä orkesterin johto ja pienyhtyeiden ohjaus. Hän on opettanut mm Tekijä Esiin kansanmusiikkileirillä ja Kuuma yhtyeleirillä. Hän on soittanut viulua erilaisissa kokoonpanoissa, kamariorkesterissa ja sinfoniaorkesterissa.

Tiina Tolonen kontrabasso, laulu

Tiina toimii musiikinopettajana ja on koulutukseltaan filosofian maisteri (musiikkikasvatus) ja musiikkileikkikoulunopettaja. Tiinan pääinstrumentteina ovat piano, kuoronjohto ja kontrabasso. Hän on soittanut bassoja yhtyeissä sinfoniaorkesterista souliin ja kirjoittaa lastenmusiikista erilaisiin julkaisuihin.

Liedon julkaisut

Ensilevy ”**Paljasjaloin - Barfota**” julkaistiin vuonna 2004. Levyllä kuullaan itäusmaalaista kansanmusiikkiperinnettä, mukana on myös karjalaisia sävelmiä ja omia sävellyksiä.

Levy ”**Taije**” julkaistiin vuonna 2008. Levyn sisältö on vahvasti itäusmaalaiseen perinteeseen pohjautuvaa, taidolla ja tunteella esitettyä tämän päivän kansanmusiikkia. Mukana on kiperiä pelimannisoitteita ja valloittavia lauluja, joiden sävelmaailmoista heijastuvat sekä keskikesän kirkas auringonpaiste että syksyisen kaunis värikirjo. Rakkausteema kulkee läpi levyn, tunteiden vaihdellessa ihastuksen ja pettymyksen kautta odotukseen ja kaipaukseen. Hienon lisänsä perinteisten kappaleiden ketjuun tuovat laulusolisti Erica Askolinin tuoreet ja elämänmaakuiset sävellykset.

Lieto soittaa mukana Jarmo Romppasen soololevyllä ”Solmogen” vuonna 2007, jossa kuullaan Porvoon ja Itä-Uudenmaan maakunnan suomenruotsalaista musiikkiperinnettä. Vanhojen viulukappaleiden lisäksi mukana on laulusävelmiä ja omia sävellyksiä. Erikokoiset mandoliinisoittimet ja pitkähuilu nousevat esille muusikkoystävien avustuksella

Lieto soittaa myös seuraavilla tanssiopetuskäyttöön tarkoitetuilla cd-levyillä

Lasten valtiopäivätanssiaiset – tanssiharjoituslevy 2009

Kansantanssinuorten Liitto ry:n (KTNL) julkaisemat Seuratansseja CD -levy (2008), joka sisältää musiikin 20 Une Melkon Seuratansseja-kirjassa kuvattuun tanssiin eri puolilta maapalloa. Tanssit soveltuvat hyvin illanviettojen tutustumistansseiksi, koska pari vaihtuu tanssin aikana. Seuratansseja 2 CD-levy vuonna 2009, Juhlatansseja CD-levy vuonna 2009

Lieto

itäuusmaalainen kansanmusiikkiyhtye, jonka ohjelmistoon kuuluu sekä perinteinen että uusi, tuoreenkuuloisesti sovitettu itäuusmaalainen kansanmusiikki ja omat sävellykset. Ohjelmistossa on valloittavia suomen- ja ruotsinkielisiä lauluja sekä instrumentaalikappaleita.

Soitamme

juhliissa, illanvietoissa, iltamissa, häissä, hautajaisissa, kulkueissa, syntymäpäivillä, tansseissa, myös perinteistä tanssilavamusiikkia ja toivemusiikkiasi omaan lietomaiseen tyyliimme.

Säestämme

laulua, kuoroja, tansseja, tanssiesityksiä ja avustamme tanssien järjestämisessä ja tanssin ohjauksessa.

Autamme

valitsemaan musiikkia tapahtumaasi tai soitamme lempikappaleesi.

Liedon omaleimaisuus

tulee kerroksellisesta itäuusmaalaisesta kulttuuriperinnöstä, kulttuuriympäristöstä ja kaksikielisestä arjesta. Jokilaaksot, peltojen ja metsien vaihtelu, kylät, vanhat rakennukset, saaristo ja meri ovat olennainen osa identiteettiämme.

Lieto sana tarkoittaa

kevyttä, pehmeää, lempeää, vienoa, leutoa, huikentelevaista, huljuvaa, kevytmielistä ja sopii siis hyvin kuvailemaan yhtyettä ja sen musiikkia.

Meiltä voi tilata

musiikkia, laulua, konserttiproduktioita, koulutusta, tanssiopetusta, äänitteitä

Lieto

Musiikkia

konsertteihin, juhliin, tapahtumiin, tansseihin, säestykseksi

Koulutusta

kansanmusiikki ja -tanssi sekä muu kansanperinne, yhtye- ja soitinopetus

Äänitteet

levyt, tanssiopetuslevyt

Ääninäyte

www.myspace.com/lietoband

Yhteystiedot

jarmo.romppanen@me.com, +358505853847

erja.askolin@kansantanssinuoret.fi, +358503604324

Lieto

itäuusmaalaiseen perinteeseen

pohjautuvaa

taidolla ja tunteella esitettyä

tämän päivän kansanmusiikkia

Erja Askolin, harmooni
Tiina Tolonen, kontrabasso
Veikko Muikku, haitari
Erica Askolin, laulu
Jarmo Romppanen, mandoliini
Maria Sauros, viulu
Essi Olkanen, viulu, kantele